

Skatteministeriet

19. marts 2020
J.nr. 2020 - 2459

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 309 af 28. februar 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Hvilke initiativer har ministeren og tidligere ministre taget for at sikre, at de banker, der har administreret bankordningen indtil dens ophør, rent konkret hæfter, såfremt bankerne ikke kan dokumentere, at refusion af udbytteskat er blevet udbetalt på et korrekt grundlag?

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra Skattestyrelsen:

I september 2015 opsagde det daværende SKAT aftalerne efter den såkaldte bankordning med tre banker. Skattestyrelsen har som bekendt efterfølgende søgt at undersøge bankordningen og de deltagende bankers ageren, og der har i den forbindelse været dialog med de tre banker.

Skattestyrelsen har i relation til bankordningen rejst civilt søgsmål mod en bank i bankordningen samt en udenlandsk pensionskasse om tilbagebetaling af ca. 900 mio. kr., der blev udbetalt som refusion af udbytteskat i perioden fra 2011 til 2014. Ultimo januar 2020 blev der rejst erstatningskrav mod yderligere ni udenlandske banker. Der blev rejst erstatningskrav mod otte banker for i alt ca. 880 mio. kr., idet der på daværende tidspunkt ikke kunne knyttes forbindelse mellem alle udbytterefusioner til pensionskassen og til nogen af bankerne. Hertil kom et erstatningskrav på alle ca. 900 mio. kr. mod endnu en udenlandsk bank, der var depotbank for den udenlandske pensionskasse.

Der har efterfølgende kunnet knyttes forbindelse mellem samtlige refusioner og de relevante banker, og der er på den baggrund den 28. februar 2020 rejst yderligere erstatningskrav mod en af de otte banker, således at der i relation til de otte nævnte banker nu er rejst krav for alle ca. 900 mio. kr.

De ni banker var ikke en del af bankordningen, men Skattestyrelsen har rettet krav mod disse for deres ageren i forbindelse med den udenlandske pensionskasse. Kravene blev rejst efter indstilling fra Kammeradvokaten og efter vurdering af, at der påhviler bankerne et ansvar i sagen.

En anden af bankerne i bankordningen færdiggjorde i september 2019 en undersøgelse af bankens håndtering af bankordningen, og denne undersøgelse viste, at der var sket refusion af beløb, som ikke skulle være refunderet. Dette skyldes efter det oplyste operationelle fejl, og der fremkom ikke i forbindelse med undersøgelsen oplysninger vedrørende svigagtige forhold. Banken har efterfølgende betalt ca. 4,2 mio. kr. til Skattestyrelsen, som er det beløb, banken har opgjort som fejlagtigt refunderet.

En tredje bank i bankordningen har i januar 2020 rettet henvendelse til Skattestyrelsen, og det er blevet oplyst, at banken efter en gennemgang af administrationen af bankordningen ikke har identificeret væsentlige kritisable fejl, og at man er overbevist om, at der ikke har fundet egentlig svindel eller strafbare forhold sted med udbyttebeløb, som banken har hjulpet kunder med at tilbagesøge gennem bankordningen.

Der henvises i øvrigt til orientering om Skattestyrelsens status om bankordning og aktieudlån på udbytteområdet af 30. oktober 2018 (SAU, Alm. del, svar på spørgsmål 12, samling 2018-19 (1. samling)), status om arbejdet på udbytteområdet af 17. september 2019 (SAU, Alm. del, bilag 44, samling 2018-19 (2. samling)), status vedrørende forhold på udbytteområdet af 4. februar 2020 (SAU, Alm. del, bilag 156, samling 2019-20) og orientering af 2. marts 2020 (SAU, alm. del, svar på spørgsmål 237, samling 2019-20).”